

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

POSREDOVANJE ZA ODLUKU
SUKOBU INTERESA
7M-U-8830-P-47-20/23-43-27
BROJ: NEPOSREDBNO - PREDANO
dana 2.9.12.2023. 20.
1 1

Poslovni broj: Usž-2882/2023-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja tog suda Mire Kovačić, predsjednice vijeća, Radmile Bolanča Vuković i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća te sudske savjetnice Jelene Maltar Benjak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Eugena Sunare iz Zagreba, zastupanog po opunomoćenici Srđani Barišić, odvjetnici u odvjetničkom društvu Barišić i suradnici d.o.o., Zagreb, Maksimirska cesta 48, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/3, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-834/2023-6 od 13. rujna 2023., na sjednici vijeća održanoj 15. studenog 2023.,

presudio je

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-834/2023-6 od 13. rujna 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje točaka III. i IV. izreke odluke tuženika, BROJ: 711-I-2259-P-47-20/22-16-17 od 11. veljače 2022. i zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
2. Točkom III. izreke odluke tuženika od 11. veljače 2023. utvrđeno je da je tužitelj, kao član Uprave Hrvatske lutrije d.o.o., primanjem dodatnih naknada uz primanje plaće za obnašanje navedene dužnosti, i to u 2017. godini dara za djecu u iznosu od 600,00 kuna i božićnice od 1.250,00 kuna, u 2018. godini dara za djecu u iznosu od 600,00 kuna, božićnice i regresa od po 1.250,00 kuna i novčane nagrade za radne rezultate od 1.500,00 kuna te u 2019. godini dara za djecu u iznosu od 600,00 kuna, božićnice i regresa od po 1.250,00 kuna i novčane nagrade za radne rezultate od 1.500,00 kuna i stimulativne nagrade za ostvarene rezultate poslovanja za 2017. godinu od 7.312,31 kunu i za 2018. godinu od 184.751,76 kuna, počinio povredu članka 7. točke d) Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine”, 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15. i 98/19.; dalje: Zakon). Točkom IV. izreke odluke tužitelju je za navedenu povredu, opisanu u točki III. izreke, izrečena sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. Zakona, a obustava isplate dijela plaće u ukupnom iznosu od 7.000,00 kuna izvršit će se u 7 jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000,00 kuna.

3. Tužitelj pobija zakonitost prvostupanjske presude zbog svih zakonom propisanih razloga, ponavljajući navode iz tužbe. Ističe da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu postupka jer se u obrazloženju prvostupanjske presude nije izjasnio o njegovim temeljnim prigovorima, postojanje sukoba između javnog i privatnog interesa primanjem dara za djecu i božićnice, zbog čega se prvostupanjska presuda ne može ispitati. Citirajući članak 4. stavak 1. Zakona, ističe da božićnica, dar za djecu i nagrada za radne rezultate i stimulativna nagrada za ostvarene rezultate poslovanja predstavljaju varijabilni dio njegove plaće, primanjem istih nije došlo do sukoba javnog i privatnog interesa te isto nije moglo utjecati na njegovu nepristranost. Smatra da je pogrešan stav prvostupanjskog suda da bi sporna primanja predstavljala zabranjene naknade koje predstavljaju sukob interesa jer je takav stav protivan odredbama ugovora o radu i Zakona o radu. Dodatno navodi da stav prvostupanjskog suda predstavlja diskriminaciju i povredu prava na jednakost građana pred zakonom i Ustavom iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske. Predlaže poništiti prvostupanjsku presudu i usvojiti tužbeni zahtjev te traži naknadu troškova upravnog spora.

4. Tuženik u odgovoru na žalbu u cijelosti osporava žalbene navode tužitelja pozivajući se na utvrđenja iz upravnog postupka, koja ponavlja u cijelosti. Smatra da je pobijana presuda donesena na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, koje tužitelj nije osporavao, uz pravilnu primjenu materijalnog prava, uvažavajući recentnu praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući osporavanu presudu i postupak koji joj je prethodio u granicama razloga navedenih u žalbi, sukladno članku 73. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 29/17. i 110/21.; dalje: ZUS), Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda pobija.

7. U postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu utvrđeno je da je tužitelj kao dužnosnik, član uprave trgovačkog društva Hrvatska lutrija d.o.o., u razdoblju od 2017. do 2019. godine uz plaću primao dar za djecu, božićnicu, regres, nagradu za radne rezultate i stimulativnu nagradu za ostvarene rezultate poslovanja na temelju internog Pravilnika o stimulativnom dodatku predsjednika i članova uprave Hrvatske lutrije d.o.o. od 17. rujna 2019., ugovora o radu, Pravilnika o radu i na temelju Pravilnika o porezu na dohodak.

8. Prvostupanjski sud je utvrdio odlučne činjenice na temelju isprava iz spisa upravnog postupka i sudskog spisa te na tako utvrđeno činjenično stanje, koje tužitelj nije osporio u smislu članka 33. stavka 3. i članka 34. stavka 1. ZUS-a, pravilno je primijenio materijalno pravo, članak 5. stavak 2. i članak 7. točku d) Zakona, koje je citirao u obrazloženju presude.

9. Pri tome su se pravilno tuženik i prvostupanjski sud pozvali na shvaćanje ovog Suda, izraženo u odluci Suda poslovni broj: Usž-4335/19 od 14. listopada 2021., prema kojem se i na radnopravni status dužnosnika primjenjuju odredbe Zakona pa i ograničenja iz članka 7. točku d) Zakona te se svaki drugi primitak isplaćen uz plaću ne može smatrati plaćom u smislu članka 4. stavka 1. Zakona, već drugim dodatkom u smislu članka 7. točke d) Zakona. S obzirom na navedeno, dužnosnicima je izričito zabranjeno primiti dodatne naknade uz plaću za obavljanje svoje javne dužnosti.

10. Tužitelj potpuno zanemaruje osobite okolnosti svog konkretnog slučaja, odnosno činjenicu da se kao član uprave trgovačkog društva koje je u državnom vlasništvu smatra dužnosnikom u smislu članka 3. Zakona te da je za svoje djelovanje osobno odgovoran sukladno članku 5. stavku 2. Zakona. Stoga činjenica što je sklopio

ugovor o radu, ne isključuje primjenu Zakona prilikom obnašanja navedene javne dužnosti te ne isključuje obvezu tužitelja da svoje djelovanje mora uskladiti s funkcijom koju obnaša. Zbog navedenog, tužitelj se neosnovano poziva i na odredbe općeg propisa o radnim odnosima koje se odnose na rukovodeće osoblje.

11. Sukladno članku 31. stavku 1. ZUS-a, sud odlučuje u granicama tužbenog zahtjeva, ali nije vezan razlozima tužbe. Ne raspravljanje o tužiteljevu prigovoru da nije utvrđeno postojanje sukoba između javnog i privatnog interesa primanjem dara za djecu i božićnice, nije utjecalo na donošenje zakonite i pravilne presude. Prvostupanjski je sud osporenu presudu utemeljio na dokazima i činjenicama koji su u postupku donošenja pojedinačne odluke javnopravnog tijela, kao i tijekom upravnog spora, pravilno i u potpunosti utvrđeni, nakon čega je, pravilnom primjenom u presudi citiranih odredbi mjerodavnog materijalnog prava, osnovano zaključio da je u konkretnoj upravnoj stvari tužitelj postupio suprotno zabrani iz članka 7. točke d) Zakona.

12. Sud stoga žalbene navode smatra neosnovanim i bez utjecaja na drugačiju odluku suda. Radi se o navodima koje je tužitelj isticao u tužbi, o kojima se prvostupanjski sud izjasnio, a s kojim očitovanjima je u potpunosti suglasan i ovaj Sud. Obrazloženje pobijane presude sadrži razumne i dostatne razloge koji opravdavaju njezino donošenje i koji ujedno otklanjaju sumnju da bi ta presuda mogla biti rezultat arbitrarnog postupanja odnosno sudske samovolje, dok povrede ustavnih ili konvencijskih prava tužitelja ovaj Sud nije našao.

13. Budući da ovaj Sud nije utvrdio postojanje žalbenih razloga kao ni razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a, odbijena je žalba tužitelja i potvrđena prvostupanjska presuda.

14. Sukladno članku 79. stavku 4. ZUS-a, s obzirom na to da je žalba tužitelja odbijena, odbijen je i njegov zahtjev za naknadu troška sastava žalbe (točka II. izreke).

U Zagrebu, 15. studenog 2023.

Predsjednica vijeća
Mira Kovačić

Dokument je elektronički potpisan:

Mira Kovačić

Vrijeme potpisivanja:

15-12-2023

10:51:09

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Kovačić
G=Mira
CN=Mira Kovačić

Broj zapisa: **9-3085f-b8239**

Kontrolni broj: **04136-9bd78-9086f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mira Kovačić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.